

Titel: X -

Citation: "X -", i 1880/1881: *Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e27078/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 358.

Dommen skal ledsages af Grunde.

Domfældes den Sigtede, skulle de til Grund for Domfældelsen liggende Omstændigheder, der antages beviste, nøiagtig angives, og det eller de Lovbud nævnes, som bringes til Anvendelse paa dem.

Erfindes den Sigtede, skulle de Straffen betingende Omstændigheder, som antages at mangle eller ikke at være beviste, eller de Straf udelukkende Omstændigheder, som antages at foreligge, angives og de anvendte Retstrøg betegnes.

Tillige skal Dommen indeholde fornøden Udtalelse om, hvorvidt Kjendsgjæringer, som ere fremkomne under Forhandlingen, men som efter Rettens Opfattelse af Sagen ikke komme i Betragtning ved Afgjørelsen, maa anses for beviste eller ikke, naar det Hjønnes, at der dog muligvis i Tilfælde af Paaanke kan blive tillagt dem Betydning af Høiesteret.

Domslutningen angiver de retlige Følger af Sagens Udfald.

Sente Affnit.

Om Anklage for og Sagens Behandling ved Underretten.

§ 359.

De i fjerde Affnit Kap. I—III og V givne Regler om Sagers Behandling for Landretterne blive med de Indskrænkninger og Bepærelser, som flyde af Behandlingen og Afgjørelsen af en enkelt Dommer, at følge i Sager, hvis Paakjendelse er henlagt til Underretterne, forsaavidt Loven ikke indeholder afvigende Forskrifter.

Kapitel I.

Om Sager, som paatales af Statsanklageren.

§ 360.

Finder Dommeren ikke Grund til at nægte Anklagen fremme, uden at videre Foranstaltninger træffes i Anledning af samme, ifr. § 251, henviser han strax Sagen til Hovedforhandling og berammer Tøgetdag.

Anklageskriftets Meddelelse sker samtidig med Stævningens Forkyndelse. Ved Berselets Beregning tages Hensyn til, at der bliver tilstrækkelig Velilighed for den Sigtede til at gjøre sig bekendt med Sagens Afstykker.

De foreskrevne Meddelelser til Statsanklageren ske til den, der i Anklageskriftet maatte være betegnet som bemyndiget til at udføre Anklagen for Retten paa Statsanklagerens Begne.

§ 261.

Dommeren kan, førend Hovedforhandlingen skalde finde Sted, ved Kjendelse

1) paa Andragende eller i Embeds Medfør høre Sagen, naar nogen af de i § 251 nævnte Grunde findes at foreligge,

2) paa Andragende af den Sigtede henviser Sagen til Forundersøgelse, naar der

findes ikke at mangle rimelig Grund til at antage, at derved Oplysninger kunne fremkaffes, som ville fjerne Mistanken mod den Sigtede eller godtgjøre Grunde til Straffrihed.

Med de Væbninger, som følge af foranstaaende Regler, komme iøvrigt §§ 270 og 271 til Anvendelse.

§ 362.

Beviser, som den Sigtede agter at føre, bør anmeldes saa betimelig, at Modparten kan erholde Meddelelse om dem mindst 4 Dage før Hovedforhandlingens Begyndelse, uden at dennes Udsættelse derved bliver nødvendig, jfr. iøvrigt § 273.

Bli den Sigtede begjære en Sag, der i Henhold til § 8 Nr. 3 er bragt for Underretten, og som ikke af anden Grund bliver at afsjæ, paaskjendt af Landretten, bør Paastand deraf fremsættets ved Anklagekriftets Forskjæbelse.

Kapitel II.

Om Sager, som paaales af Politiet.

§ 363.

Fremstilles en Person som anholdt for Retten, eller møder en Sigtet frivillig uden Rettens Tilsiættelse sammen med Anklageren, kan Anklagen fremsættets mundtlig til Retsbogen og umiddelbart derefter foretages til Hovedforhandling. Bliver Bevisførelse nødvendig, beslutter Retten det fornødne og udsætter Sagen, hvis de Beviser, der skulle føres, ikke haves ved Haanden.

Udenfor disse Tilfælde indgives en fortsættet skriftlig Anklage, indeholdende de fornødne Angivelser om Anklageren, den Sigtede og Forsjælsen.

§ 364.

Skal udenfor de i § 363 1ste Stykke ommælte Tilfælde Hovedforhandling finde Sted, berammer Dommeren en Tægtedag og lader den Sigtede tilsiæ til Møde uden samtidig at træffe Foranstaltninger med Hensyn til Bevisførelsen; Afgens Varsel er efter Omstændighederne tilstrækkelig. Ufjer det sig, efterat den Sigtede er hørt, eller undtagelsesvis i Tilfælde af den Sigtedes Udeblivelse (jfr. § 366), at Bevisførelse er nødvendig, bestemmer Retten paa Andragende eller i Embedets Medfør det fornødne i Henseende til Bevisførelsen og udsætter Sagen, hvis de Beviser, der skulle føres, ikke haves ved Haanden.

§ 365.

Anklagerens Udeblivelse medfører ikke nødvendigvis, at Hovedforhandlingen skal udsættets. FINDER Dommeren, at Sagen bør foretages, Mønt Anklageren ikke er tilstede, afhøres de ifølge hans Begjæring indkaldte Vidner af Dommeren.

§ 366.

Er den Sigtede udebleven uden lovligt Forsald, og Dommeren ikke finder hans personlige Nærværelse nødvendig for Sagens Paaskjæbelse, anses den Sigtede at vedgaa den ham i Indkaldelsen tillagte Brode, og Sagen bliver at paaskjende uden videre Bevisførelse, medmindre Dommeren i Sagens Beskaffenhed eller de iøvrigt foreliggende Omstændigheder finder tilstrækkelig Grund til at anordne en saadan.

FINDER Bevisførelse Sted i den Sigtedes Fraværelse, og heller ingen Forsvarer for foretagne Lovforslag m. m.